

الهی الھی کیف یدلع لسانی و کیف یتحرک بنانی و ان احزانی تموج موج القلزم الأعظم ...

حضرت عبدالبهاء

النسخة العربية الأصلية

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۸۶

هو الأبهی

الهی الھی کیف یدلع لسانی و کیف یتحرک بنانی و ان احزانی تموج موج القلزم الأعظم و یتلاطم کالحیظ الزاخر المتفاقم و اشتدت علی الأمور وضائق البسیطة علی کأنها بئر ظلماء لیس لها قرار مقدور و انی اتجرع فیها کؤوس البلاء فی کل آن و زمان و احترق بنیران البأساء و الضراء فی کل وقت و اوان منها یا الھی هذه الکأس الخنظل الّتی سقیتها فی هذه الأيام من ید قضائک المحتوم و قدرک المقدور حیث دعیت عبدک سلیمان العرفان الی ملکوتک فأجاب و رفعته الیک یا ربّ الأرباب و اجرته فی جوارک و ادركته من الاحتراق فی فراقک و ترکتنی خائضاً فی بحور الحرمان عن وصالک و تأثماً فی تیه الهجران عن لقائک ای ربّ هذا عبدک الذی آمن بک و آیاتک و استشرق من انوارک و اکتشف من اسرارک و آمن بجمالک الأعلى و استظلّ فی ظلّ سدرتک المنتهی و شرب كأساً دهاقاً من ید ساقی العطاء الی ان انجذب بنفحات ملکوتک الأبهی و سرع الی مشهد اللّقاء و حضر بین یدیک خاضعاً خاشعاً متصدّعاً مشتعلّاً منجذباً فائزّاً بالاصغاء و سمع الخطاب و نطق بالصواب و تولّه من نور الانجذاب و ذاق شهد الوصال و ثمل من صهباء مشاهدة الجمال فی سرادق الجلال و توجه الی العدوّة القصوی جنوب الغبراء و نادى باسمک و نطق بثنائک و دعا الی امرک و بین برهانک و اشهر آثارک و کشف اسرارک و هدی جمّاً الی معین عذب عنايتک و ادخلهم فی خباء هدایتک و نور ابصارهم بأنوار موهبتک و صفی قلوبهم بظهور الطافک فرجع الی مقرّ اشراقک و عاد الی مطلع انوارک و مکث فی ظلّ قبّتک النوراء طائفاً حول مطاف ملئک الأعلى مقبلاً تراب عتبتک العلیا ساجداً لتربة البقعة المبارکة البیضاء الی ان ارتحل الی جوار عفوک و غفرانک و دخل علی نزلک ببجودک و احسانک ای ربّ ادخله فی خباء مجدک و حدیقة قدسک و ریاض رضاک و ارزقه لقائک و اسکنه فی جوارک و ادر علیه کؤوس الطافک و ادم علیه موائد مواهبک و اجعله نوراً فی الأفق المبین و اعل درجته فی العلّیین انک انت الکریم الرّحیم ع

ORIGINAL